

SKOZI TEMO NAM SIJE SVETLA BOŽJA LUČ!

Dragi bralci Pisma Zaveze ljubezni, dragi člani in prijatelji schönstattskega gibanja!

Lahko rečemo, da se v naravi pred našimi očmi, odvija in ponazarja zadnje dejanje našega življenja. To so trenutki, v katerih so vsi briljantni človekovi načrti, samo še odvečna navlaka. Nekakšna sivina in mrak zastirata vse, kar se je doslej zdelo najboljše. Novembrsko razpoloženje nas vabi, k posebnemu premisleku in razmišljanju o poslednjih rečeh.

„ŠE VČERAJ JE BIL MOJ SVET BARVIT, LEP in ŠIROK - DANES ZEVA V NIJEM TAKO GLOBOKA RAZPOKA, DA VSE KRIČI.“

To je besedilo pesmi muzikala Wilfrieda Röhriga: „*Igra z Bogom.*“ Takšne usodne trenutke, iz svojega okolja ali iz sorodstva, gotovo pozna vsak od nas. Sorodstvo ali bližina z ljudmi, ki se znajdejo v takšni boleči situaciji, nas napravi enako prizadete. Kadar jim stojš ob strani, še posebej globoko začutiš svojo nemoč. Doslej v zgodovini še ni bilo generacije, ki bi s tako samoumevnostjo, kot mi danes, vsrkavala nenehno naraščajoče obilje slabih novic in informacij. Podobni smo človeku, ki pusti, da kakor dež po dežnem plašču, vse to teče po njem. Tu niso samo poročila o katastrofah, ampak tudi povsem običajne informacije iz življenja. V novicah vedno znova slišimo tudi o številnih, bolj ali manj znanih osebnostih, ki so umrle v visoki starosti ali zaradi bolezni. Zato mislim, da danes smrt in umiranje, nista kar izključena iz javne zavesti.

Kaj se zgodi z nami potem, ko umremo? In vendar me čudi, da se vprašanje kaj se bo zgodilo potem in kaj bo z nami v onostranstvu, sliši zelo redko. V povezavi z Velikim petkom in Veliko nočjo ter novembrskimi prazniki, so se pojavili obredi in izrazne oblike, ki obravnavajo umiranje in vero v posmrtno življenje. Šele, ko sem spoznal cerkve na podeželju in v majhnih krajih, sem videl pokopališča, ki so bila postavljena neposredno okoli župnijske cerkve. Torej so ljudje na nedeljsko bogoslužje, hodili mimo grobov svojih pokojnih družinskih članov. Vsako nedeljo so praznovali malo Veliko noč, ki kar sama po sebi, naravno povezuje življenje in smrt v lastni družini. Drugače je v velikem mestu z osrednjim pokopališčem. Stavba cerkve in pokopališče, sta v mestih precej bolj oddaljena in ne samo na simbolni ravni. Sicer pa je v pisanem mozaiku številnih možnosti in vidikov, ki nam jih ponuja sodobno življenje, vse pomešano. Vse je enako pomembno in vse enako nepomembno. Ne moremo in ne znamo si več prav predstavljati, kaj je namenjeno sedanjosti in kaj večnosti.

KO UMRE MLAD ČLOVEK VERUJEMO, DA SE BO IZPOLNIL V BOGU. Ko umre mlad človek, še posebej čutimo, da je bilo življenje tega človeka neizpolnjeno. V mladem življenju je še nešteto priložnosti in toliko obetov. Pravimo: „*V njem je bilo še ogromno načrtov in neskončno idej, ki jih ni uspel uresničiti.*“ Nenavadno, vendar tudi dolgo življenje, bogato z leti in izkušnjami, vključuje neizpolnjene upe in razočaranja. V nas je veliko več hrepenenja, kot nam ga lahko izpolni to življenje.

Zgled mladega Carla Acutisa. V zadnjem letu je veliko ljudi izvedelo za italijanskega najstnika, ki je pri 15 letih nenadoma zbolel za levkemijo in v zelo kratkem času umrl. Papež Frančišek je Carla Acutisa 10. oktobra 2020, razglasil za blaženega. Posebno veselje in sposobnosti je imel na področju informatike, kar je s pridom uporabil za svoje apostolsko delo. Odlikovali so ga življenje iz zakramenta Evharistije, redna vsakodnevna molitev ter družbeni in apostolski angažmaji.

Zgodba Philippa Mickenbeckerja. Tudi v Nemčiji so mnogi, posebno številni mladi, preko spleta spremljali počasno umiranje mladega moža. Philipp Mickenbecker je umrl 9. junija 2021, v starosti 23 let. Bil je influencer ali zvezda YouTube, kot pravijo danes. Imel je veliko internetnih sledilcev. Svojo ponavljajočo bolezen je v različnih video objavah, obširno delil z javnostjo. Različni mediji so sporočali, da je v tem času spet našel vero v Boga in v posmrtno življenje. „*Za mnoge je bilo neverjetno, kako miren in odprt je bil zvezdnik YouTube, kljub svoji bolezni. Obstaja razlog, da je kljub težki diagnozi, žarel od veselja in življenja. Ko je Filip drugič zbolel za rakom je našel vero v Boga in Bog mu je dal moč in upanje. Glede na trenutne okoliščine, ga je v Svetem pismu, še posebej navdušila starozavezna zgodba o Jobu. Ne glede na to, da je bil zvezdnik spleta je zelo zgovoren njegov nasvet vsem mladim, ki bi jih njegova zgodba nagovorila: »Ne izgublajte časa na spletu in družbenih omrežjih ter na računalniških igrah. ... Pojdite ven v resnično življenje in naredite nekaj koristnega!«*“

Kristjani smo poklicani, k pričevanju za svojo vero. Opažam, da mi je obravnavanje tako globoko človeških in hkrati intimnih vprašanj na družbenih omrežjih, tuje in se me čudno dotakne. Vsekakor si želim javnega pričevanja za vero, a hkrati večje diskretnosti, ko gre za intimo človeškega življenja. Kristjani ob trpljenju in smrti, vsekakor ne smemo molčati o svoji veri in o svojem upanju. In tudi ne smemo delati razlik, naj spremljamo umiranje mladega ali starega človeka.

NAŠA POT NAS VODI DOMOV K OČETU. V cerkvi Svete Trojice v Schönstattu, si lahko v stranski kapeli, obenem z grobom očeta Kentenicha, ogledamo tudi kraj njegove smrti. Potem, ko je 15. septembra 1968, v tej cerkvi prvič obhajal sveto mašo, je v zakristiji slekel duhovniška oblačila, se zgrudil in umrl. Na mestu njegove smrti je danes preproga, v katero so vtikane besede: „*Naša pot nas vodi domov k Očetu!*“ Krščansko upanje v vstajenje je upanje na dopolnitev na poseben način. Prav neskončna ljubezen nebeškega Očeta je tisti Večni dom, kamor se bomo vrnili. Sedanji odnos z Bogom, naša Zaveza ljubezni z njim, se bo uresničila in dopolnila, kakor se bodo dopolnile neizpolnjene, nedokončane in zamujene zemeljske poti. Jezus, ki je šel pred nami skozi trpljenje, križ in smrt, se vedno zavzema za nas. Obljubil je, da nam bo pripravil prostor v Očetovi hiši, ki ima veliko bivališč. Naše življenje, ni nekakšna žaloigra in tudi ne zaspana povprečnost. Ko Božji ogenj zajame naše srce, doživimo z Bogom življenjsko avanturo.

Na poti za Gospodom! Izkušnja Velikonočnega jutra o kateri pričajo Evangeliji in mučeništvo apostolov je že od nekdaj dajala pečat mladim krščanskim skupnostim. Ta izkušnja je notranji ogenj vsakega krščanskega oznanjevanja in upanja.

Želim Vam takšno luč in veselje, sivim novembrskim dnevom navkljub!

pater Ludwig Güthlein, Schönstattsko gibanje, Nemčija

A handwritten signature in black ink on a light gray background. The signature reads "P. Ludwig Güthlein" in a cursive script.

Slika na naslovnici AKTUALNO - uvodnik: <https://cutt.ly/STbZKCw>